

AM ÎNȚELES ROSTUL MEU...

Această carte a apărut
cu sprijinul Mănăstirii Dervent.

Arhimandritul Andrei Tudor (n. 1968) a intrat în monahism în 1991, devenind stareț al Mănăstirii Dervent (Arhiepiscopia Tomisului) la 1 august 1998. A absolvit Facultatea de Teologie din Constanța, unde a obținut și o diplomă de studii aprofundate. Este editorul volumelor: *Iată duhovnicul. Părintele Arsenie Papacioc*, Sfânta Mănăstire Dervent, Constanța, 1999; *Scrisori către fiii mei duhovnicești*, Sfânta Mănăstire Dervent, Constanța, 2000 (al doilea volum a fost reeditat în 2014).

Mariana Conovici (n. 1950), absolventă, în 1974, a Facultății de Istorie la București, a lucrat ca muzeograf la Oficiul pentru Patrimoniul Cultural-Național din Giurgiu (1975–1982), apoi ca bibliotecar la Biblioteca Centrală Universitară din București. În 1993 a devenit redactor la postul Radio România, unde a înființat și coordonat Centrul de istorie orală, organizând campanii sistematice de cercetare în teren, precum și arhivarea și conservarea înregistrărilor realizate în cei aproape 15 ani de activitate. A coordonat programul radiofonic săptămânal „Mediateca de istorie“, care a valorificat înregistrările de istorie orală, a inițiat și coordonat un alt program radio, „Noi suntem istoria“, difuzat, de asemenea, săptămânal. Este editorul volumului *E un început în tot sfârșitul. Culegere selectivă din programele radiodifuzate în zilele de 17–25 decembrie 1989*, Societatea Română de Radiodifuziune, București, 1998, și coautor al volumului *România. Retragerea trupelor sovietice, 1958*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1996. A publicat, împreună cu Silvia Angelescu și Octavian Silivestru, volumul *Țara, Legiunea, Căpitanul. Mișcarea Legionară în documente de istorie orală*, Humanitas, 2008. Două dintre interviurile publicate în volumul *În slujba voastră în toate timpurile. Mesaje și convorbiri radiofonice ale M.S. Regele Mihai I al României*, apărut la Editura Casa Radio în 2011 și însoțit de un dublu CD, îi aparțin. Are contribuții semnificative la diverse publicații periodice: *Anuarul de istorie orală* (Cluj-Napoca), *Arhivele totalitarismului*, *Anuarul Fundației Academia Civică* (lucrările simpozionului anual de la Sighet), *Magazin istoric*, *Dosarele istoriei*, *România liberă*. Premiul „N. Iorga“ al Asociației Ziariștilor Profesioniști pentru emisiunile sale de istorie (1995); premiul canalului Radio România Cultural pentru realizarea documentarului audio *Maramureșul. Istorie și morală* (2002). Membru al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România.

Iuliana Conovici (n. 1980) este doctor în științe politice al Universității din București (2009). Studii postdoctorale la Universitatea din București, Facultatea de Științe Politice (2010–2013). A publicat mai multe articole despre statutul religiei în spațiul public, în principal cel românesc, reconstrucția rolului public al Bisericii Ortodoxe în contextul postcomunismului, religie și mass-media etc. Volume publicate: *Ortodoxia în România postcomunistă. Reconstrucția unei identități publice*, 2 vol., Eikon (seria Theologia Socialis), Cluj-Napoca, 2009–2010 (volum de autor); *Organizațiile cu profil religios în economia socială din România*, FDSC/Polirrom, Iași, 2013 (coautor și coordonator).

ARHIMANDRIT ANDREI TUDOR
MARIANA CONOVICI
IULIANA CONOVICI (ED.)

AM ÎNTELES ROSTUL MEU...

PĂRINTELE ARSENIE PAPACIOC
ÎN DOSARELE SECURITĂȚII

Cuvânt înainte de
Î.P.S. SERAFIM JOANTĂ,
Mitropolitul Ortodox Român al Germaniei,
Europei Centrale și de Nord

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

Redactor: Cătălin Strat
Coperta: Ioana Nedelcu
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corectori: Cristina Jelescu, Ioana Vilcu
DTP: Emilia Ionașcu, Dan Dulgheru

Tipărit la Proeditură și Tipografie

© HUMANITAS, 2014

ISBN 978-973-50-4552-4
Descrierea CIP este disponibilă
la Biblioteca Națională a României.

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51
www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0372 743 382; 0723 684 194

Cuprins

Părintele Arsenie – duhovnicul trezviei și al iubirii
de Î.P.S. Mitropolit Serafim Joantă / 7

Argument / 10

Biografia părintelui Arsenie Papacioc / 35

Lista documentelor / 40

Documente / 51

Glosar / 375

Părintele Arsenie – duhovnicul trezviei și al iubirii

Părintele Arsenie Papacioc, ca și părinții Cleopa, Paisie, Petroniu și Sofian, ca să nu-i amintesc decât pe cei mai apropiați sufletului său, rămâne una dintre cele mai luminoase figuri duhovnicești ale monahismului românesc. Chipul senin, cu ochi pătrunzători și barbă lungă și frumoasă, precum și trupul său subțire transfigurat de nevoințele și suferințele vieții îi creau o aură de sfânt. Mulți dintre cei ce-l căutau, neputând să stea de vorbă cu el din pricina mulțimii care-l asalta mereu, se mulțumeau doar să-l vadă, contemplându-i făptura, care nu era a unui om, ci mai degrabă a unui înger în trup. Finețea și delicatetea sufletească îi caracterizau cuvântul, gestul, mersul... iar înțelepciunea povețelor sale cucerea inima oamenilor simpli și învățați, deopotrivă. Părintele avea în toate gustul artistului; iubea frumosul și armonia din natură și din oameni... calități pe care le întâlnim în caligrafia sa, ca și în desenele și sculpturile sale, puține însă, din lipsă de timp.

Mai mult decât alți duhovnici, părintele Arsenie era creator în gândirea și cuvântul său; el nu-i cita des pe Părinții Bisericii, dar vorbea cu autoritatea lor pentru că trăia în duhul Părinților și le prelungea gândirea în prezent, ținând seama de condițiile și nevoile omului contemporan, care nu sunt identice cu ale generațiilor trecute. Era creator pentru că era liber! Iar acest aer de libertate îl transmitea și celor din jur, și ucenicilor săi. Regulile și canoanele le înțelegea și le aplica în spiritul, și nu în litera lor. Pentru că litera ucide, iar duhul face viu. Regula și canonul trebuie să conducă la libertatea duhului, căci la aceasta suntem chemați. De pildă, când vorbea de canoanele care se dau la spovedanie pentru păcatele grele, invoca autoritatea Sfântului Ioan Gură de Aur, după care nu timpul opririi de la Sfânta Împărtășanie contează, ci intensitatea pocăinței și vindecarea de boala păcatului. Căci nimeni nu lasă plasturele peste o rană vindecată. Oprirea de la Sfânta Împărtășanie, dacă nu este însoțită de pocăință și de nevoința îndreptării, nu folosește la nimic.

Părintele Arsenie încuraja deci împărtășirea deasă dacă se primește în stare de pocăință. Iar la această stare de pocăință se ajunge mai ușor prin trezvia sufletească, decât prin nevoințe severe și obositoare. Mai cu seamă că oamenii de astăzi nu au vigoarea sufletească a celor de altădată. Ceea ce cere părintele este gândul la Dumnezeu, fiorul prezenței Sale pe care-l putem avea dacă ne oprim cât mai des mintea din împrăștierea ei în cele din afară și o îndreptăm spre inima unde sălășluiește Dumnezeu. „Un suspin poate fi o rugăciune și o clipă o veșnicie“, mi-a scris odată pe o iconiță. Prezența permanentă a lui Dumnezeu în viața fiecărui om și a lumii întregi trebuie conștientizată mereu prin rugăciuni scurte, adevărate suspinuri ale inimii, în toată vremea și în tot locul. Iar rugăciunea, cu deosebire suspinul-rugăciune, naște în inimă pocăința. În tradiția noastră ortodoxă avem „rugăciunea lui Iisus“, care este „rugăciunea de toată vremea“, nu doar a monahului, ci și a creștinului de rând. Căci toți trebuie să tindem spre „rugăciunea neîncetată“ (cf. I Tes. 5, 17). Este extrem de important să-I oferim lui Dumnezeu zilnic, în tot ceasul, neputința și necazul nostru, să-L chemăm în ajutor în modul cel mai familiar, căci nimeni nu-i mai aproape de noi ca El. „Pentru că în Dumnezeu trăim, ne mișcăm și suntem“ (Fapte 17, 28). Pe Dumnezeu trebuie să-L simțim deci aproape tocmai prin aceea că ne deschidem inima prin gândul des la El pentru ca harul și iubirea Lui să se poată revărsa în toată ființa noastră și în cei din jur.

Părintele Arsenie a fost cu adevărat un duhovnic al iubirii care „toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le răbdă...“ (I Cor. 13, 7). Un duhovnic care a inspirat mereu nădejde și curaj. Poate că nici un alt duhovnic al nostru n-a propovăduit cu atâta înflăcărare iubirea și iertarea lui Dumnezeu pentru toți oamenii, drepti și păcătoși, ca părintele Arsenie. Sfinția Sa a trăit cea mai mare parte a vieții sub regimuri totalitare care l-au silit să ia mereu seama la cuvintele Mântuitorului: „Fiți înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii“ (Matei 10, 16).

Din documentele Securității publicate în această carte ne putem da seama cât de mult a suferit nu doar în închisorile prin care a trecut, ci și în „libertatea“ comunistă. „Durerea mea cea mare este că am scăpat de închisoare, dar nu și de condamnare“, mărturisește el. „Condamnarea“ era aceea că a fost multă vreme bănuț de idei proprii Mișcării Legionare și urmărit de Securitate, deși lepădase orice crez politic în momentul în care a depus voturile monahale (1949). De acum, singurul lui crez a fost Hristos, pentru care a suferit ani grei de închisoare. Dumnezeu ne ține aproape de El mai cu seamă prin încercările vieții în care-I experimentăm prezența și ajutorul

mai mult ca atunci când ne merge bine. „Toate încolțirile vrăjmașe mi-au folosit și m-au împins spre o înțelegere a celor grele din Sfânta Scriptură: «Să iubești pe cel te necinstește și să-l pomenești (să te rogi) să se salveze din răutatea lui»“, scrie el părintelui Visarion de la Cheia.

Mă bucur că intelectuali mari de talia lui Alexandru Duțu au remarcat faptul că în perioada comunistă, Biserica a fost „condusă“ de „ierarhia pneumatică“, adică de mării ei duhovnici, între care se numără și părintele Arsenie. Dar nu numai în perioada comunistă și nu numai la noi, ci pretutindeni, Biserica este condusă nevăzut de „ierarhia pneumatică“ din care fac parte toți purtătorii de Duh, indiferent de „starea“ lor în Biserică.

Nu pot mulțumi niciodată îndeajuns bunului Dumnezeu că m-a învrednicit să-l cunosc pe părintele Arsenie încă din anul 1968, de curând numit stareț la mănăstirea Cheia, și să-l urmez prin toate locurile prin care a peregrinat cerându-i mereu sfatul și dezlegarea în Taina Spovedaniei. Ca toți cei ce l-au cunoscut îndeaproape și l-au iubit, m-am bucurat și eu de iubirea și de sfatul lui, care m-au încurajat mereu în poticnirile mele. Și, pentru că i-am cerut mereu rugăciunea cât a fost printre noi, nu încetez să i-o cer și după ce a plecat la cer, de unde ne poate ajuta și mai mult pe noi toți cei care-i cerem smerit ajutorul. De aceea, în momentele de încercare, care nu sunt puține, zic mereu: „Părinte Arsenie, roagă-te pentru mine, păcătosul!“

Să ne rugăm cu toții părintelui Arsenie și să nu uităm mormântul lui de la Techirghiol, ci să mergem acolo în pelerinaj. Să-i cinstim pe sfinții noștri, chiar dacă unii n-au fost canonizați, făcându-i cunoscuți în jurul nostru, căci sunt mai aproape de simțirea noastră decât sfinții din alte părți.

Bunul Dumnezeu să binecuvânteze osteneala editorilor acestui volum și pe cei ce-l vor citi ca să le fie spre zidire și spre mântuire!

Mitropolitul Serafim

DOCUMENTE

1. 13 iulie 1938. Proces-verbal de percheziție la domiciliul legionarilor Anghel Papacioc și Nicolae Sperchez.

PROCES-VERBAL

Astăzi anul una mie nouă sute treizeci și opt, luna iulie, ziua trei-sprezece, la oficiul postului Zărnești.

Noi, jand. plut. Axente Gheorghe, șeful postului Zărnești, din Legiunea de jandarmi Brașov, fiind însoțit de către serg. instr. Niculae Dumitru de la acest post și de către guarzii comunali: Baiu Ion și Băncilă Niculae din această comună. Azi, data de mai sus arătată, m-am dus la domiciliul legionarului Sperchez Niculae, din această comună, unde în baza Autorizației nr. I 82/1938, a Parch. Trib. Militar al C. 5A., am procedat la descinderea domiciliară, cu care ocazie am găsit următorul material și uniforme interzise: una cămașă verde uniformă legionară, trei cărți, un calendar, patru fotografii, șapte cărți poștale, două scrisori și un plan, fapt prevăzut și pedepsit de Art [sic!] din codul penal și Art [sic!] din Legea pentru apărarea ordinii în stat.

Pe cel în cauză l-am invitat la oficiul postului; interogându-l, declară după cum urmează:

1. Sperchez Niculae, ani 30, român, de profesiune recurentar la fabrica de munițiuni „Malaxa“, căsătorit, cu un copil, născut și domiciliat în comuna Zărnești, str. Dr. Mețianu nr. 67, județul Brașov. Declar că până în prezent nu am fost pedepsit pentru nici un fapt penal, recunosc și este adevărat că azi, data mai sus arătată, cu ocazia descinderii domiciliare ce s-a făcut la mine de către Dl șef al postului, s-au găsit următoarele lucruri: una cămașă verde uniformă legionară, trei cărți, un calendar „Libertatea“, patru fotografii, șapte cărți poștale, două scrisori și un plan, dintre care recunosc că sunt ale mele următoarele: una carte *Cărticica șefului de cuib*, una cu cântece și un calendar *Libertatea* pe anul 1938, iar restul de obiecte sunt proprietatea legionarului Anghel Papacioc, și anume: una cămașă verde, una carte

Cum trebuie înțeleasă dreptatea socială, patru fotografii, șapte cărți poștale, patru scrisori și un plan; toate aceste lucruri au fost aduse la mine de către Anghel Papacioc, din această comună, încă din luna mai a.c., toate în servieta de piele în care au fost găsite cu alte scrisori și cărți. În ceea ce privește cărțile găsite la mine, proprietatea mea, eu nu le-am predat autorităților după dizolvarea partidului, deoarece nu mai țineam nici un cont de ele.

Atât declar, susțin și semnez propriu, carte știu, și după ce mai întâi mi s-a citit în fața martorilor asistenți mai jos notați.

[ss] Sperchez Nicolae

2. Anghel Papacioc⁴⁰, de ani 24, român, de profesiune controlor la fabrica de munițiuni „Malaxa“, necăsătorit, născut în comuna Misleanu, județul Ialomița și actualmente domiciliat în comuna Zărnești, str. Dr. Meșianu nr. 67, județul Brașov. Declar că recunosc și este adevărat că eu am dus una cămașă verde legionară la locuitorul Sperchez Nicolae din această comună. Acest lucru s-a petrecut în luna mai, pe când fratele meu, anume Radu, era arestat, tot atunci am dus acolo și niște corespondență și cărți poștale cu niște fotografii care au fost triate de către Dl șeful de post de atunci, cu 1 an [ilizibil, textul șters, marginea foii ruptă – n.ed.] [...]

...să o vopsesc, însă între timp am neglijat planurile ce am făcut din cauză că am fost și bolnav, iar pe de altă parte [ilizibil, hârtie lipită peste text – n.ed.] momentul să mă mut cu domiciliul în altă parte.

[ilizibil, hârtie lipită peste text – n.ed.] declar, susțin și semnez propriu, carte știu, și după ce mi s-a citit în față.

Plutonier [ss] Axente Gheorghe [ss] Anghel Papacioc

40. Anghel Papacioc a fost reținut provizoriu din ordinul Procurorului Militar Magistrat C. Chifu pe 18 iulie 1938: „În virtutea art. 290, 161 și 162 C.P., mandăm și ordonăm prin aceasta tuturor portăreilor și agenților puterii publice, militare și civile a depune la închisoarea Princip. Civilă Brașov pe numitul Anghel Papacioc, în etate de 24 ani, de profesiune Controlor Fab. Malaxa, domiciliat în comuna Zărnești, jud. Brașov, bănuț pentru fapt de... Delict la Legea Apărării Ordinei în Stat prev. și pen. de art. 23 al. 2 din aceeași lege. Reținerea provizorie începe astăzi 15 iulie 1938, ora 18 și durează până în ziua de 20 iulie 1938, ora 18, având nevoie să se emită mandat de arestare de către Domnul Judecător de instrucție militar. Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile cărora li se vor arăta acest mandat a da mână de ajutor pentru executarea lui“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal Bv 6896, f. 5).

Drept pentru care am dresat prezentul proces-verbal care împreună cu lucrurile confiscate se înaintează locului în drept pt. cele legale.

[ss] Șeful postului/
Plut. Axente Gh.

[Martori:] [ss] Nicole Dumitru

[ss] Baiu Ion

[ss] Băncilă Niculae

A.C.N.S.A.S., Fond Penal Bv, Dosar 6896, f. 3.

2. 5 ianuarie 1939. Referat cu propunere de clasare a acțiunii penale în dreptate împotriva lui Anghel Papacioc și a lui Nicolae Sperchez, aprobat pe 8 august 1939.

Dosar Nr. 2971/1938
Nr. 440/8.01.1939

5 ian. 1939

COMANDANTUL CORPULUI 5 ARMATĂ
GENERAL DIV.⁴¹

Referat Nr. 1 din ian. 1939

În ziua de 13 iulie 1938, făcându-se o perchezitie domiciliară locuitorilor Sperchez Nicolae și Anghel Papacioc, s-a găsit oarecare material vechi de propagandă politică legionară, din timpul când activitatea politică era îngăduită, iar partidul „Totul pentru Țară“, ai cărui partizani sunt cunoscuți sub numele de „legionari“, avea ființă legală⁴².

ÎN DREPT: Având în vedere că faptul mai sus arătat constituie infracțiunea prevăzută de Ordonanța Nr. 17 a Corp. 5 Armată, emisă la data de 16 noiembrie 1938, cu condițiunea ca materialul vechi legionar să se fi găsit la cel în cauză după termenul de 10 zile de la afișarea ordonanței, acordat pentru depunerea materialului.

Având în vedere că materialul legionar mai sus arătat s-a găsit anterior emiterii ordonanței, împrejurare din care rezultă că faptul de mai sus nu constituie nici infracțiunea penală de către cea ordonanță și nici vreo altă infracțiune.

41. Deasupra este adăugat următorul text scris cu cerneală: „Aprob clăsarea. Se va confisca și distruge materialul [ss] (indescifrabil).“

42. Partidul „Totul pentru Țară“ a fost scos în afara legii printr-o ordonanță de guvern în 13 noiembrie 1938.

CONCLUZIUNI: Pentru aceste motive, opiniei CLASAREA PENALĂ A AFACERII și, în baza art. 80 C.P., confiscarea și distrugerea materialului găsit.

Procuror Militar Maior Magistrat [ss] C. Chifu

A.C.N.S.A.S., *Fond Penal Bv*, Dosar nr. 6896, f. 7.

3. 12 decembrie 1938. Ordin de arestare a fraților Radu și Anghel Papacioc semnat de generalul Bengliu.

Copie.

Serv. jandarm.

12.XII.1938

Vor fi arestați ambii frați, cercetați și duși la domiciliul obligatoriu Miercurea-Ciuc⁴³, unde vor fi aspru supravegheați și tratați.

Se va raporta D-lui Ministru de Interne⁴⁴.

General [ss] Bengliu

Penitenciarul Principal Galați

No. 3 din 8 Decembrie 1938

43. Frații Anghel și Radu Papacioc au fost arestați pe 16 decembrie 1938. Anghel Papacioc a fost eliberat din lagărul de la Miercurea-Ciuc pe 18 aprilie 1940 (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 5690, f. 8). Radu Papacioc, eliberat anterior, pe 25 ianuarie 1939, a fost ucis pe 21/22 septembrie 1939, conform Ordinului nr. 28098/22.09.1939 dat de generalul Bengliu: „La ordinul guvernului până mâine dimineată câte trei legionari de pe teritoriul legiunii vor fi executați și lăsați 24 de ore expuși vederii publicului sub santinelă. Acei trei de fiecare județ vor fi aleși dintre cei mai compromiși și mai periculoși...” (A.C.N.S.A.S., Fond Penal 40660, vol. 2, f. 89). O comisie rogatorie instituită după instaurarea statului național legionar și însărcinată în octombrie 1940 cu cercetarea acestor fapte a stabilit vinovăția persoanelor implicate (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 40660, vol. 2, ff. 1–2, 19–20), Anghel Papacioc, cunoscându-i pe vinovați, a luat parte la reînhumarea fratelui său, ce a avut loc în cimitirul din Râșnov pe 19 octombrie 1940 (*ibidem*, f. 48); vezi și Arhimandrit Arsenie Papacioc, *Veșnicia ascunsă într-o clipă*, ed. cit., 2004, pp. 2–21.

44. Ordinul a fost executat în 18.12.1938. Legiunea de jandarmi Brașov a raportat Inspectoratului General al Jandarmeriei, sub semnătura colonelului Brădescu: „Raportăm că individul Anghel Papacioc a fost trimis lagărului Miercurea-Ciuc, iar Radu Papacioc internat în spitalul Mârzescu” (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 38).

Confidențial
Domnule Inspector General

Anexat avem onoarea de a vă înainta cererea deținutului legionar Nicolae Grigorescu cu rugămintea să binevoiți a dispune.

Administrator [ss] Indescifrabil
Conform cu originalul
Șeful Secției II Sig. Stat
Maior [ss] F. Stoinescu

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, ff. 52 și 35.

4. 9 ianuarie 1939. Referat cu privire la stadiul cercetărilor în cazul denunțului preotului Nicolae Grigorescu privind cazul fraților Papacioc, întocmit de șeful Serviciului Jandarmeriei, lt.-col. Ștefan Gherovici.

REFERAT

Din 9 ianuarie 1939

La cele reclamate de uzinele „Malaxa“, prin anexata adresă am onoarea a vă raporta următoarele:

Penitenciarul Galați, cu Adresa nr. 3 din 8 decembrie 1938, înaintează Inspectoratului General al Jandarmeriei cererea preotului Nicolae Grigorescu, prin care acesta arată că cu ocazia arestării sale, aflându-se într-un grup de legionari deținuți la Brașov, a auzit de la aceștia cele ce urmează:

„Lucrătorul Papacioc de la fabrica de armament Astra sau Tohanul Vechi – Brașov, arestat și pus în libertate, spunea grupului de legionari că cu ocazia vizitei M.S. Regelui în vara anului 1938 la acele uzine, aflându-se în apropierea M.S. Regelui, se gândea să săvârșească un atentat contra M.S., dar că nu l-a pus în aplicare neavând ordin.

Acest individ are un frate, tot la una din cele două fabrici, fiind și el arestat, și apoi amândoi au fost puși în libertate.”⁴⁵

Pe adresa de mai sus, domnul general inspector general a pus următorul ordin rezolutiv:

45. Denunțul trimis în 8 decembrie 1938 continua: „Nu știu precis la care fabrică din cele două menționate mai sus lucrează, fiindcă n-am făcut cunoștință cu el, ci numai l-am auzit discutând, iar peste câteva zile a plecat din închisoare. Individul mai are un frate tot la una din cele două fabrici, fiind și el arestat și pus în libertate. Știu atât, că acel cu discuția a fost arestat și pus în libertate în urma fratelui său cu câteva zile“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 50).

„Vor fi arestați ambii frați, cercetați și duși la domiciliul obligator Miercurea-Ciuc, unde vor fi aspru supravegheați și tratați.“⁴⁶

Ca urmare a acestui ordin, Legiunea Jandarmi Brașov raportează cu nr. 599 telefonic din 18 decembrie 1938 că a trimis la Miercurea-Ciuc pe Anghel Papacioc, iar pe fratele său Radu Papacioc⁴⁷ l-a internat în spitalul „Mârzescu“⁴⁸.

În aceeași zi se primește de la Ministerul de Interne o notă informativă, prin care se arată că Anghel Papacioc, Ioan Papacioc și Vasile Turcu, angajați la fabrica de muniții Tohani a D-lui Malaxa, au scris acasă că noaptea, după ce termină lucrul, se adună în pădurea de lângă fabrică și că probabil ei furnizează munițiunile și materialul ce s-a găsit la legionari.

Domnul Ministru de Interne prin ordin rezolutiv pe această notă dispune: „A se face verificări“.

În acest sens s-a dat ordin Legiunei Jandarmi Brașov cu nr. 253.179 din 21 decembrie la care până în prezent nu s-a primit încă rezultatul verificărilor făcute.

Am revenit cu ordinul nr. 1705 din 8 ianuarie 1939 telefonic cerând rezultatul cu prima poștă.

În concluzie:

Frații Anghel și Radu Papacioc au fost identificați ca înfocați legionari, capabili de acte de teroare chiar față de M.S. Regele, după cum au mărturisit într-un cerc de legionari.

Anghel Papacioc e internat la Miercurea-Ciuc, iar fratele său Radu se află la spitalul „Mârzescu“ din Brașov sub sigură pază.

46. În cerneală, scrisă de mână, deasupra textului din paragrafele reproduse până în acest loc, este o notă semnată de generalul Bengliu: „10/I/1939/S2 – Se va chema imediat la telefon comandantul leg. Brașov și întrebat dacă a făcut astfel de afirmații. Se va cere să se trimită imediat completarea datelor pozitive sau negative spre a putea hotărî.“

47. Internarea lui Radu Papacioc în spital la Brașov este justificată astfel: „Întrucât individul Radu Papacioc prezintă mai multe răni la cap, pe față și mâini, care au fost cauzate de o explozie în atelierul de munițiuni «Malaxa» în ziua de 15 decembrie 1938 și transportul său periclitându-i sănătatea a fost internat în Spitalul Militar «Regina Maria» din Brașov, trimis cu raportul Legiunii nr. 502 din 18 decembrie 1938“ (A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 60).

48. În dreptul paragrafului este adăugată o notă marginală semnată în descifrabil: „10.01.1939. S-a vorbit la telefon cu Dl lt.-col. Bădescu, comunicându-i ordinul în rezoluție al D-lui general și cerându-i un raport scris până mâine dimineață.“

Măsurile luate contra lor sunt justificate prin activitatea lor periculoasă Siguranței Statului⁴⁹.

Suntem de părere a se aștepta rezultatul Ordinului nr. 253.179/1938 dat Legiunii Brașov pentru verificarea ultimei informațiuni, după care vom face propuneri definitive.

Șeful Serviciului Jandarmeriei

Lt.-col. Ștefan Gherovici

Șeful Secției II-a Sig. Stat.

Maior Florian Stoenescu

A.C.N.S.A.S., Fond Penal, Dosar nr. 000202, vol. 6, f. 57.

5. 1 decembrie 1939. Proces-verbal întocmit în urma verificării de către Legiunea de Jandarmi Brașov a denunțului făcut de preotul Grigorescu, deținut la Penitenciarul Galați.

PROCES-VERBAL

Azi douăsprezece ianuarie anul una mie nouă sute treizeci și nouă.

Noi, căpitan Ilie Chirculescu din Legiunea jandarmi Brașov, ca urmare la procesul-verbal dresat de noi în ziua de 17 decembrie referitor la faptul că preotul N. Grigorescu a reclamat Ministerului de Interne că a auzit pe individul Radu Papacioc și Anghel Papacioc, lucrători la fabrica de munițiuni „Malaxa“ din Tohanul Vechi, județul Brașov, pe timpul cât erau deținuți în Penitenciarul Brașov, amenințând cu posibilitatea de atentat la viața Regelui.

Am procedat la verificarea celor declarate de preotul N. Grigorescu, iar rezultatul este următorul:

a. Preotul Grigorescu, în prezent aflat la penitenciarul Galați pt. executarea pedepsei de un an închisoare, arată că, pe timpul cât se afla la penitenciarul Brașov, a auzit că Radu Papacioc ar fi declarat că acesta ar fi putut ușor atenta la viața M.S. Regelui Carol al II-lea, când acesta a vizitat fabrica „Malaxa“ unde lucrează Papacioc.

b. Pe baza Adresei nr. 289/1939 a Penitenciarului Brașov rezultă că: Radu Papacioc a fost deținut în acest penitenciar de la data de 21 aprilie

49. Internarea fraților Anghel și Radu Papacioc în lagărul de la Miercurea-Ciuc făcea parte dintr-un program de măsuri luat de guvernul carlist împotriva Mișcării Legionare. Armand Călinescu, ministru de interne, a ordonat asasinarea în noaptea de 29/30 noiembrie 1938 a lui Corneliu Zelea Codreanu, a „nicadorilor“ și „decemvirilor“, legionarii răzbunându-i pe aceștia prin uciderea ministrului de interne la 21 septembrie 1939. Represaliile n-au întârziat: în zilele următoare au fost omorâți 252 de fruntași ai Mișcării Legionare, printre care și Radu Papacioc.